

[Ole Vig Jensen]

indsats, når det gælder bekæmpelse af ungdomsledigheden. De afsætter i øvrigt midler, der er større end dem, de egentlig er forpligtet til. Men nu vel, vi har ønsket at markere også i 1986, at der var en særlig forpligtelse for kommunerne, og så må vi se, hvordan det skal håndteres videre frem.

Vi kan støtte de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og vil stemme imod de øvrige.

(Kort bemærkning).

Nørgaard-Sørensen (S):

Ved førstebehandlingen af både dette lovforslag og lovforslag nr. L 151 om ungdomsvejledning og uddannelsesmæssige foranstaltninger holdt hr. Ole Vig Jensen et rørende foredrag om, hvorfor det ikke var nødvendigt, at kommunerne skulle være forpligtet. Jeg har forstået på den seneste udvikling, at nu skal de i hvert fald være forpligtet til 1986. Kan hr. Ole Vig Jensen forklare mig, hvad det er, der har fået det radikale venstre til at indtage den holdning, som i og for sig er fornuftig nok, men som ikke er tilstrækkelig fornuftig, fordi det jo er svært for kommunerne at tage hensyn til en mere langsigtet planlægning, når de ikke ved, om de har en forpligtelse i 1987 eller 1988? Hvad er det, der er sket siden førstebehandlingen, siden det radikale venstre nu har fundet ud af – heldigvis da – at kommunerne også i fremtiden bør være forpligtet?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, at det var meget interessant, det, hr. Nørgaard-Sørensen spurgte hr. Ole Vig Jensen om. Jeg vil også godt spørge hr. Ole Vig Jensen: hvad er det, man kalder den forbedrede situation for ungdommen? Jeg har her statistikken over arbejdsløsheden i 1982, i 1983 og i februar 1984, og jeg skal gerne læse tallene op. Det er 73.000 i 1982, 76.000 i 1983 og i februar måned 1984 næsten 83.000. Jeg har svært ved at se den forbedrede situation.

Så vil jeg også gerne spørge hr. Ole Vig Jensen: hvad er det, der har gjort, at han i dag har en ændret holdning og siger, at vi ikke må sige, at det er ungdomsfjendsk? For ganske få måneder siden sagde man selv, at det, der er målsætningen for regeringen og

de radikale, er 16.000 uddannelser og lære- og praktikpladser og 26.000 jobskabelsespladser, og det reducerer man så til 11.000 pladser plus 3.000 pladser. Det giver 14.000 fra de i alt 42.000. Det er altså noget i retning af 28.000 unge, der er sendt ud i håbløshed eller på bistandshjælpen.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS har kritiseret jobskabelsesloven i sin tid, og vi stemte faktisk imod den, bl.a. på grund af arbejdsgivertilskuddene og muligheden af at aflønne efter løntrykkercirkulæret. Muligheden af at aflønne efter løntrykkercirkulæret har faktisk i praksis betydet, at faglærte unge, som kom ind på et jobskabelsesprojekt, ikke blev aflønnet efter den overenskomst, som normalt gjaldt for deres område, men blev aflønnet efter løntrykkercirkulæret. Det vil vi gerne være med til at ændre, og derfor har vi tiltrådt det ændringsforslag, SF har stillet herom.

Jeg kan ærligt talt ikke forstå socialdemokratiets argumentation. Der blev sagt, at man ville undlade at stemme, fordi man i en eller anden forstand var positiv, men begrundelsen for, at man ikke kunne stemme for, var, at der først skulle tegnes overenskomst. Jeg formoder, at man dermed mente, at der først skulle tegnes en overenskomst fælles for alle projekter. Det synes jeg er en ejendommelig måde at tænke på, for hvis man tager et beskæftigelsesprojekt inden for det konkrete område, som beskæftigelsesprojektet hører til, f.eks. et byggeri, så er der jo allerede en overenskomst, nemlig den overenskomst, der dækker det område, hvis håndværkere eller hvis medlemmer normalt udfører det pågældende arbejde. Det vil sige, at man selvfølgelig skal lønnes efter den overenskomst, som det arbejde, beskæftigelsesprojektet handler om, normalt bliver aflønnet efter.

Så er der blevet snakket meget om, hvorvidt det her nu er en nedprioritering eller en omprioritering, og det er da helt klart, at der ligger en nedprioriteringstankegang i lovforslaget. I første omgang var kommunens forpligtelse til at afsætte et vist beløb til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden totalt væk. Man mente, at kommunerne havde prøvet at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden så godt, at de enkelte kommuner skulle gives større